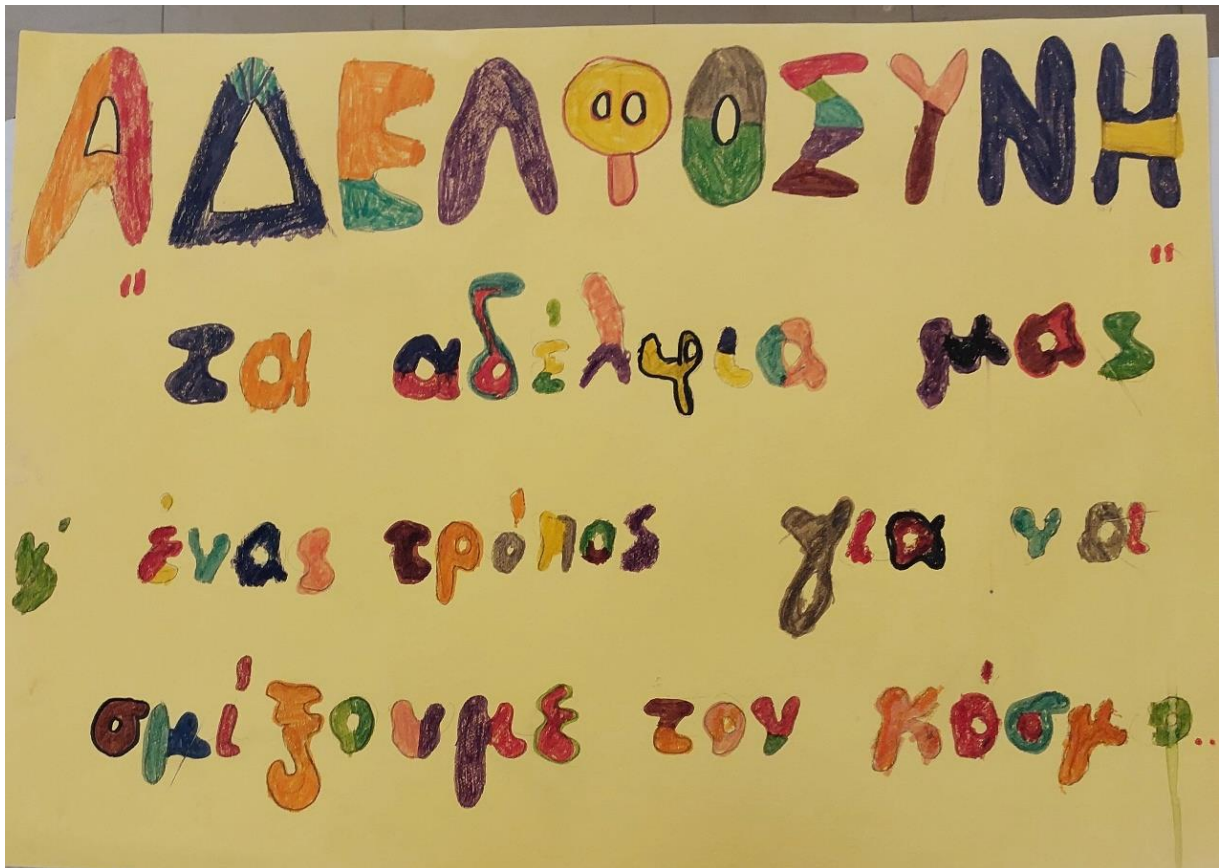

Η γιορτή του καλοκαιριού 2022

ή πώς τα παιδιά κατορθώνουν από το μικρό να συναντήσουν το μεγάλο.

**ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ: ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΣΜΙΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ**

Το χρονικό

Η γιορτή λήξης του σχολικού έτους και αυτή τη χρονιά απαγορεύτηκε λόγω πανδημίας. Πίσω όμως από τις μάσκες και το φόβο, κανείς μας δεν μπορεί να σταματήσει την ανθρώπινη σκέψη, τη δημιουργία και την ανάγκη για επικοινωνία. Η φετινή καλοκαιρινή γιορτή δεν σχεδιάστηκε από πριν, δεν αποφασίστηκαν συγκεκριμένες δράσεις, δεν μοιράστηκαν ρόλοι, δεν έγιναν πρόβες. Η γιορτή αυτή τη χρονιά απλά συνέβη ή καλύτερα ξεχύθηκε μέσα από την ανάγκη για έκφραση και επικοινωνία και παρέσυρε παιδιά και δασκάλους και των δύο συστεγαζόμενων

σχολείων για μερικές μέρες σε μια γιορτή συνάντησης, γέλιου, αγκαλιάς και αισθητικής έκφρασης χωρίς προκαθορισμένο σκοπό.

Όλα ξεκίνησαν όταν ένας μαθητής του ΤΕ του 63^{ου} ΔΣ κατασκεύασε με πλαστελίνες μια σκηνή, όπου ο ίδιος κρατούσε αγκαλιά τη μικρή του αδελφή και έβλεπαν τηλεόραση. Είπε ότι αυτή ήταν η αγαπημένη του καθημερινή συνήθεια. Σε αυτό το έργο κοντοστέκονταν οι περισσότεροι μαθητές που έμπαιναν στην αίθουσα του ΤΕ. Το παρατηρούσαν και δήλωναν ότι θέλουν και οι ίδιοι να φτιάξουν την δικιά τους αγαπημένη καθημερινή ώρα με τα αδέρφια τους. Όσο προχωρούσε ο καιρός τα έργα πλήθαιναν, τα παιδιά μιλούσαν όλο και πιο πολύ για τα αδέρφια τους, τους τσακωμούς, τα φιλιώματα, τα παράπονα, το θαυμασμό ενώ το θέμα επεκτάθηκε στο φίλο που είναι...αδελφός από τα παιδιά που δεν είχαν αδέρφια.

Οι μαθητές του ΤΕ του 11^{ου} εμπνεύστηκαν από τα έργα και έφτιαξαν ποιήματα με θέμα τα αδέρφια ή τους αδελφικούς φίλους.

Έτσι αποφασίσαμε το καλοκαίρι, αφού δεν θα κάναμε γιορτή τουλάχιστον να παρουσιάσουμε στους υπόλοιπους μαθητές τα έργα, τα ποιήματα και τις ιστορίες για τα αδέρφια. Μοιραία μας ήρθαν στο μυαλό τα ποιήματα για την αδελφосύνη του Γιάννη Ρίτσου, του ποιητή που έμενε τα τελευταία είκοσι χρόνια της ζωής του στον ίδιο δρόμο με τα σχολεία μας.

Στήθηκε μια μικρή έκθεση με τα έργα των παιδιών ενώ εκτυπώσαμε σε αρκετά αντίτυπα τα ποιήματα «Αδελφосύνη» και «Καπνισμένο τσουκάλι» του Γ. Ρίτσου για να τα δίνουμε σε όποιο παιδί επιθυμούσε να τα πάρει. Η ποίηση δεν επιβάλλεται, απλά προσφέρεται.

Οι περισσότεροι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί των σχολείων όχι μόνο επισκέφθηκαν την έκθεση αλλά συμμετείχαν ενεργά στη συνέχισή της. Πολλά παιδιά δήλωσαν την επιθυμία να ζωγραφίσουν και να γράψουν και τα ίδια για τα αδέλφια τους και τους αδελφικούς τους φίλους. Απλώθηκαν μεγάλα χαρτόνια στους τοίχους του προαύλιου χώρου, όπου επικολλήθηκαν τα έργα ΟΛΩΝ των παιδιών δημιουργώντας μεγάλα συλλογικά έργα με θέμα τα αδέλφια ενώ μερικά παιδιά ζωγράφισαν ένα φωτογραφικό «παραβάν» με την επιγραφή «ενθύμιον αδελφικής φιλίας», πίσω από το οποίο φωτογραφήθηκε όποιος ήθελε αγκαλιά με το φίλο του! Οι φωτογραφίες δέθηκαν με μουσική και φτιάχτηκαν δύο βιντεάκια που παρουσιάζονταν στο χώρο της έκθεσης μαζί με τα υπόλοιπα έργα.

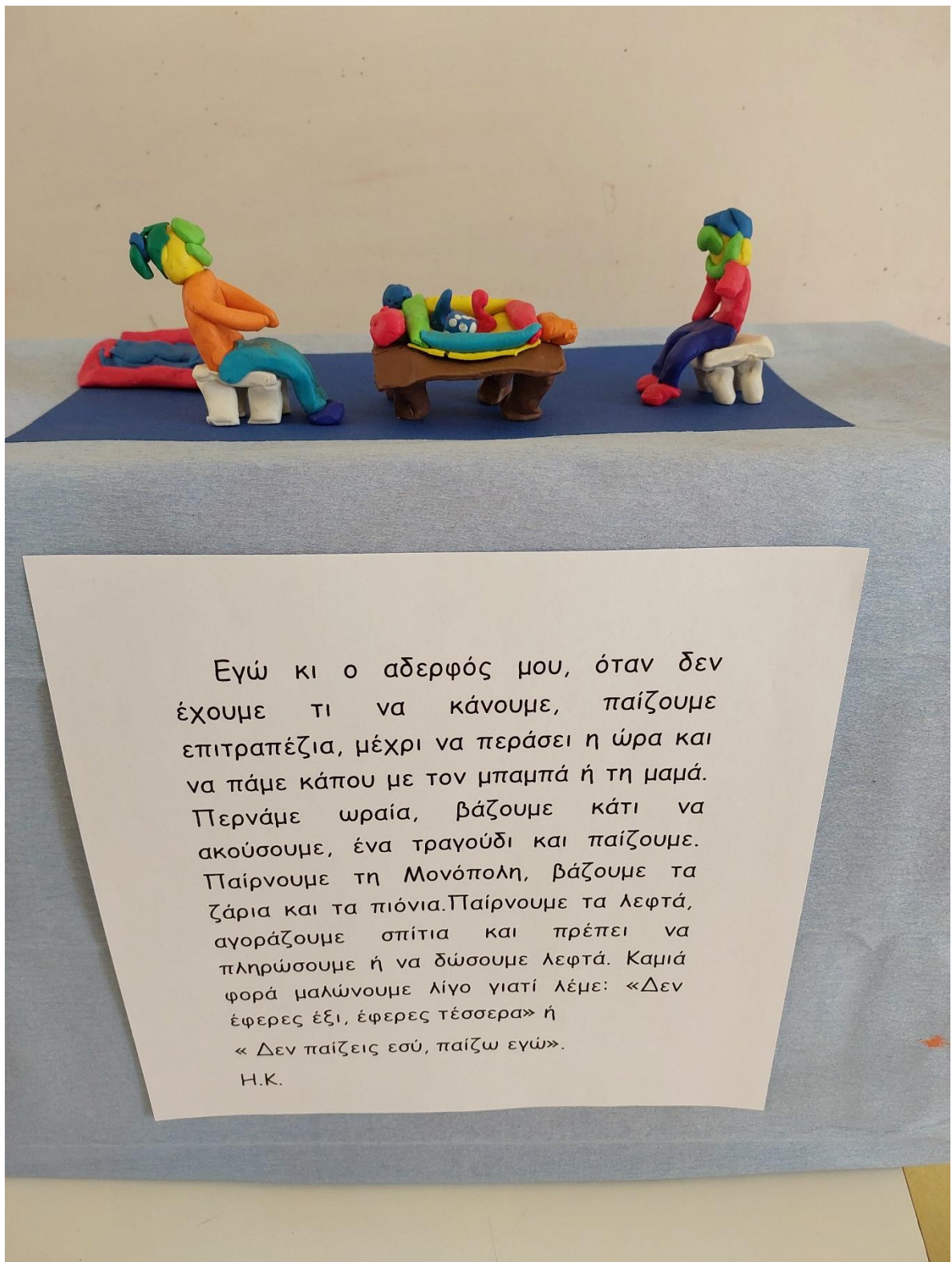
63ο -11ο Δημοτικά σχολεία Αθήνας

Τατιάνα Χαλικιά

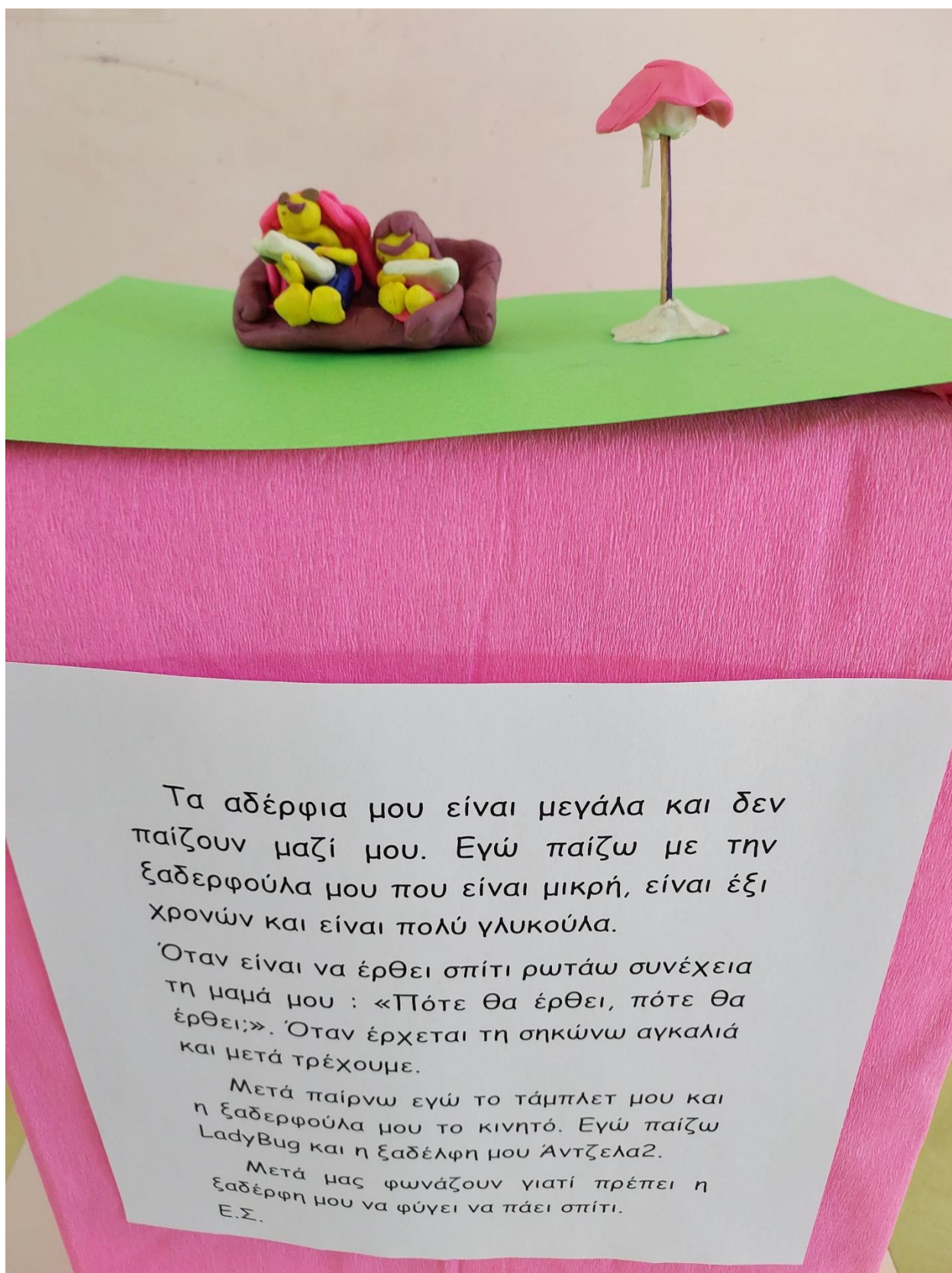
Κυριάκος Περβανάς

Δάσκαλοι Τ.Ε.

**ΤΑ ΕΡΓΑ ΜΕ ΠΛΑΣΤΕΛΙΝΗ ΚΑΙ ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΩΝ
ΠΑΙΔΙΩΝ**

Εγώ κι ο αδερφός μου, όταν δεν
έχουμε τι να κάνουμε, παίζουμε
επιτραπέζια, μέχρι να περάσει η ώρα και
να πάμε κάπου με τον μπαμπά ή τη μαμά.
Περνάμε ωραία, βάζουμε κάτι να
ακούσουμε, ένα τραγούδι και παίζουμε.
Παίρνουμε τη Μονόπολη, βάζουμε τα
ζάρια και τα πιόνια. Παίρνουμε τα λεφτά,
αγοράζουμε σπίτια και πρέπει να
πληρώσουμε ή να δώσουμε λεφτά. Καμιά
φορά μαλώνουμε λίγο γιατί λέμε: «Δεν
έφερες έξι, έφερες τέσσερα» ή
« Δεν παίζεις εσύ, παίζω εγώ».
Η.Κ.

Τα αδέρφια μου είναι μεγάλα και δεν παίζουν μαζί μου. Εγώ παίζω με την ξαδερφούλα μου που είναι μικρή, είναι έξι χρονών και είναι πολύ γλυκούλα.

Όταν είναι να έρθει σπίτι ρωτάω συνέχεια τη μαμά μου : «Πότε θα έρθει, πότε θα έρθει;». Όταν έρχεται τη σηκώνω αγκαλιά και μετά τρέχουμε.

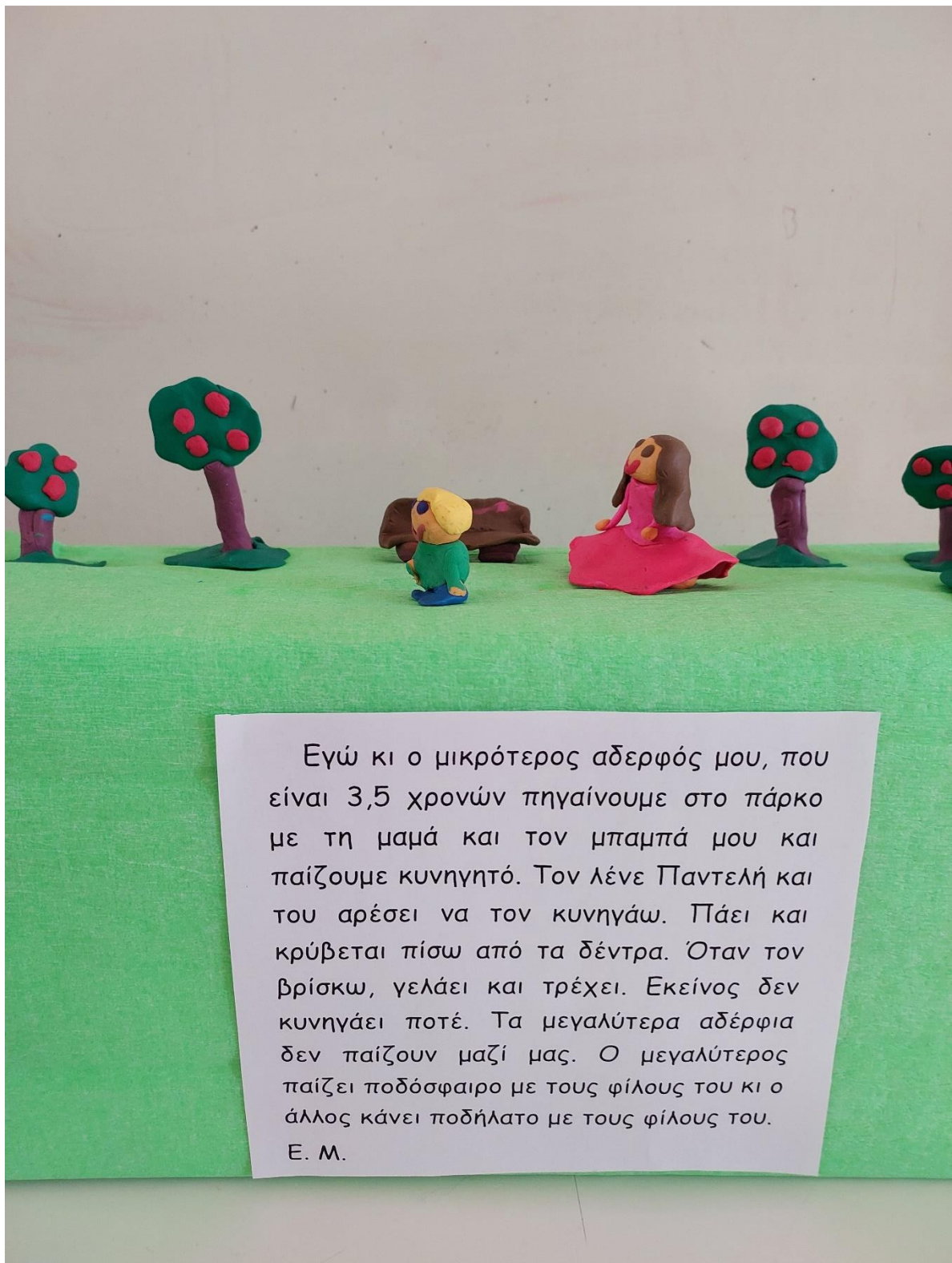
Μετά παίρνω εγώ το τάμπλετ μου και η ξαδερφούλα μου το κινητό. Εγώ παίζω LadyBug και η ξαδέλφη μου Άντζελα2.

Μετά μας φωνάζουν γιατί πρέπει η ξαδέρφη μου να φύγει να πάει σπίτι.
Ε.Σ.

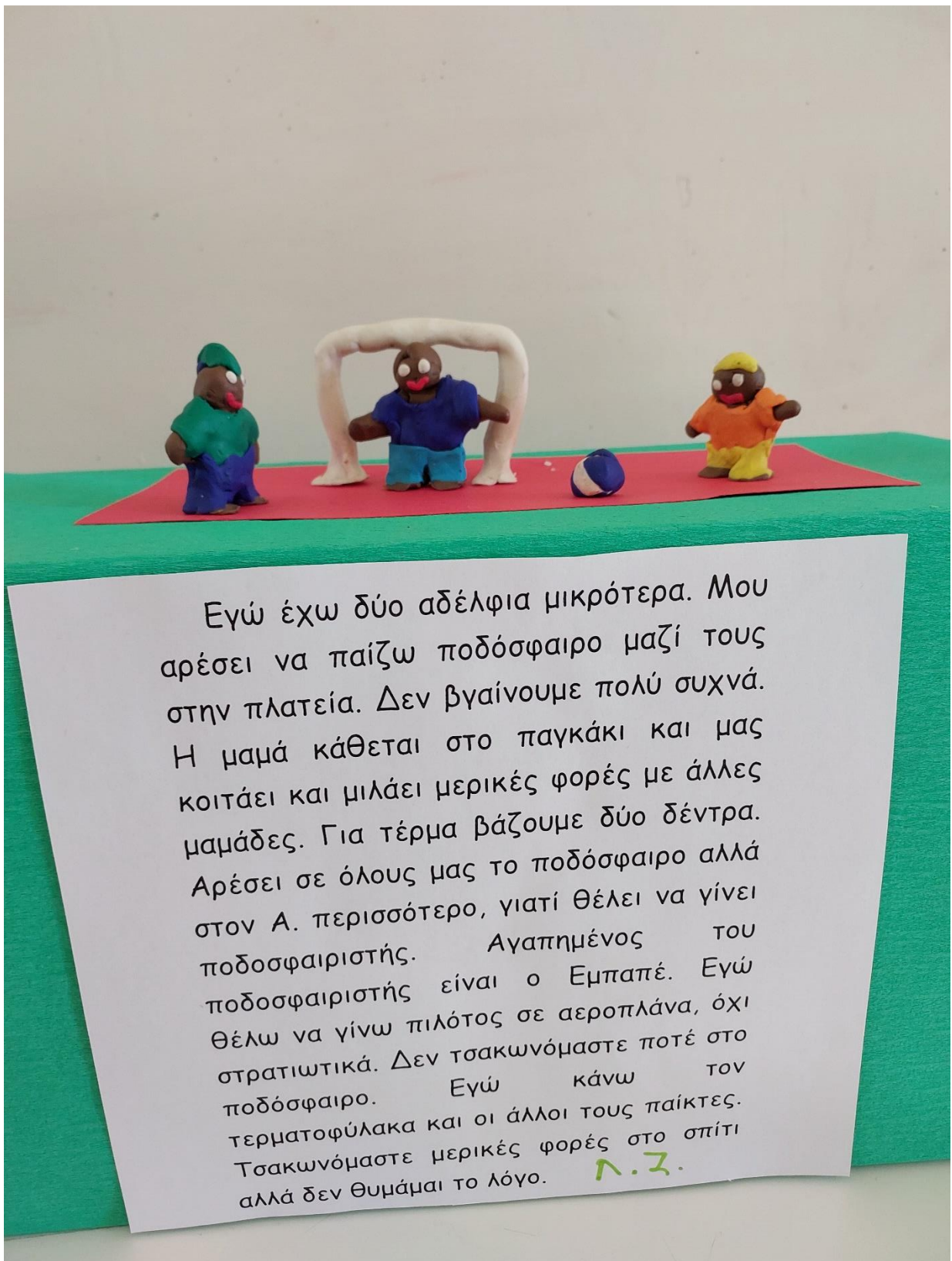

Εγώ κι ο αδελφός μου παίζουμε
FREEFIRE, ROBLOX, AVAKIN, LIEF,
BROWISTARS. Γελάμε, περνάμε την
ώρα μας και βλέπουμε και Youtube στην
τηλεόραση. Ο αδελφός μου βλέπει
Nikelodeon. Έχει τάμπλετ, ένα παλιό που
είχα εγώ και μου το πήρε. Έχει πάρει και
μερικά παλιά μου ρούχα. Του έχω δείξει
το dar και το κάνει όλη την ώρα και είναι
πολύ αστείος.

Όταν πετάει τα ρούχα στο δωμάτιό
μας, με νευριάζει αλλά όταν κοιμάται ή
κάνει μπάνιο είναι γλυκούλης.

Εγώ κι ο μικρότερος αδερφός μου, που είναι 3,5 χρονών πηγαίνουμε στο πάρκο με τη μαμά και τον μπαμπά μου και παίζουμε κυνηγητό. Τον λένε Παντελή και του αρέσει να τον κυνηγάω. Πάει και κρύβεται πίσω από τα δέντρα. Όταν τον βρίσκω, γελάει και τρέχει. Εκείνος δεν κυνηγάει ποτέ. Τα μεγαλύτερα αδέρφια δεν παίζουν μαζί μας. Ο μεγαλύτερος παίζει ποδόσφαιρο με τους φίλους του κι ο άλλος κάνει ποδήλατο με τους φίλους του.
Ε. Μ.

Εγώ έχω δύο αδέρφια μικρότερα. Μου
αρέσει να παίζω ποδόσφαιρο μαζί τους
στην πλατεία. Δεν βγαίνουμε πολύ συχνά.
Η μαμά κάθεται στο παγκάκι και μας
κοιτάει και μιλάει μερικές φορές με άλλες
μαμάδες. Για τέρμα βάζουμε δύο δέντρα.
Αρέσει σε όλους μας το ποδόσφαιρο αλλά
στον Α. περισσότερο, γιατί θέλει να γίνει
ποδοσφαιριστής. Αγαπημένος του
ποδοσφαιριστής είναι ο Εμπαπέ. Εγώ
θέλω να γίνω πιλότος σε αεροπλάνα, όχι
στρατιωτικά. Δεν τσακωνόμαστε ποτέ στο
ποδόσφαιρο. Εγώ κάνω τον
τερματοφύλακα και οι άλλοι τους παίκτες.
Τσακωνόμαστε μερικές φορές στο σπίτι
αλλά δεν θυμάμαι το λόγο. Λ.Ζ.

Εμένα μ' αρέσει να παίρνω τη μικρούλα
αδερφή μου, που είναι επτά μηνών,
αγκαλιά και να βλέπουμε στην τηλεόραση
NIKELODEON. Της αρέσουν οι ιστορίες
με τη Μπάρμπι. Εμένα δεν μ' αρέσουν
αλλά τις βλέπω γιατί αρέσουν σ' εκείνη.

Την πάω και στις κούνιες και την
σπρώχνω και κάνω κι εγώ κούνια με τον
αδερφό μου. Στο σπίτι της βάζω μπροστά
της παιχνίδια, μπάλες, δεινόσαυρους και
παίζει.

Το μικρό μου αδερφό τον προσέχω στο
σχολείο. Άμα τον χτυπήσει κάποιος, θα
το πω στον διευθυντή.

A.P

Η αδερφή μου πάει στο γυμνάσιο και δεν μπορεί να παίζουμε. Παίζουμε μόνο ROBLOX στο κινητό. Δεν παίζουμε κάθε μέρα, μόνο τη Δευτέρα που δεν μένω ολοήμερο.

N. N.

Δεν έχω αδέλφια αλλά έχω έναν φίλο
σαν αδελφό μου. Είναι ο κολλητός μου και
παίζουμε μαζί playstation.

Παίζουμε και μπάλα στο πάρκο, πάμε
βόλτες, πίνουμε τσάι στο δρόμο, πάμε
σπίτι του ή σπίτι μου και περνάμε μαζί
πολύ καλά.

A. M.

Εγώ δεν έχω αδέρφια αλλά έχω έναν
ξάδερφο. Πάμε στο πάρκο με τους γονείς του
και κάνουμε ποδήλατο. Το ποδήλατο είναι δικό
του και μου το δίνει να κάνω κι εγώ γιατί
είμαστε καλά ξαδέρφια. Περνάμε πάρα πολύ
ωραία μαζί. Παιίζουμε και Minecraft και
διασκεδάζουμε, λέμε «ποιος θα βρει πρώτος
διαμάντι».

Το βράδυ, όταν κοιμόμαστε σπίτι του, η μαμά
του μας λέει να κοιμηθούμε αλλά εμείς
ανοίγουμε τα κινητά κρυφά και παίζουμε
ROBLOX. Όταν έρχεται η μαμά του, τα
κλείνουμε γρήγορα και κάνουμε σαν να
κοιμόμαστε. Τις περισσότερες φορές, μας
καταλαβαίνει, δεν ξέρω πώς.

Ο ξάδερφός μου σηκώνεται το βράδυ και
παιρνει κρυφά Nutella από το ράφι και μου
δίνει και μένα με ψωμί. Μια φορά η μαμά του
με κατάλαβε, γιατί μου είχε μείνει Nutella στο
στόμα αλλά δεν μου έκανε τίποτα.

P. M.

Η αδερφή μου είναι μεγαλύτερη, πάει στο γυμνάσιο και δεν με παίζει, μου λέει να φύγω από το δωμάτιο, όταν θέλει να αλλάξει. Όταν ψήνουμε ψάρια με τον μπαμπά στην αυλή, μου αρέσει πάρα πολύ αλλά η αδερφή μου παίζει με το κινητό και δεν ξέρει να ψήνει.

Θα ήθελα να παίζει μαζί μου νουμεράκια.

Μια φορά κάτσαμε μαζί και είδαμε Youtube και περάσαμε πολύ ωραία. Της αρέσουν τα σκισμένα τζιν και φοράει ροζ ΝΙΚΕ.

A.N.

Με τον αδελφό μου παίζαμε ηλεκτρονικά παιχνίδια σχεδόν καθημερινά. Παίζαμε minecraft που είναι το αγαπημένο μου παιχνίδι. Μερικές φορές τσακωνόμασταν λίγο, αλλά μετά από δύο με πέντε λεπτά τα βρίσκαμε. Τώρα έχουμε σταματήσει, αλλά εύχομαι να ξαναπαιζουμε έτσι.

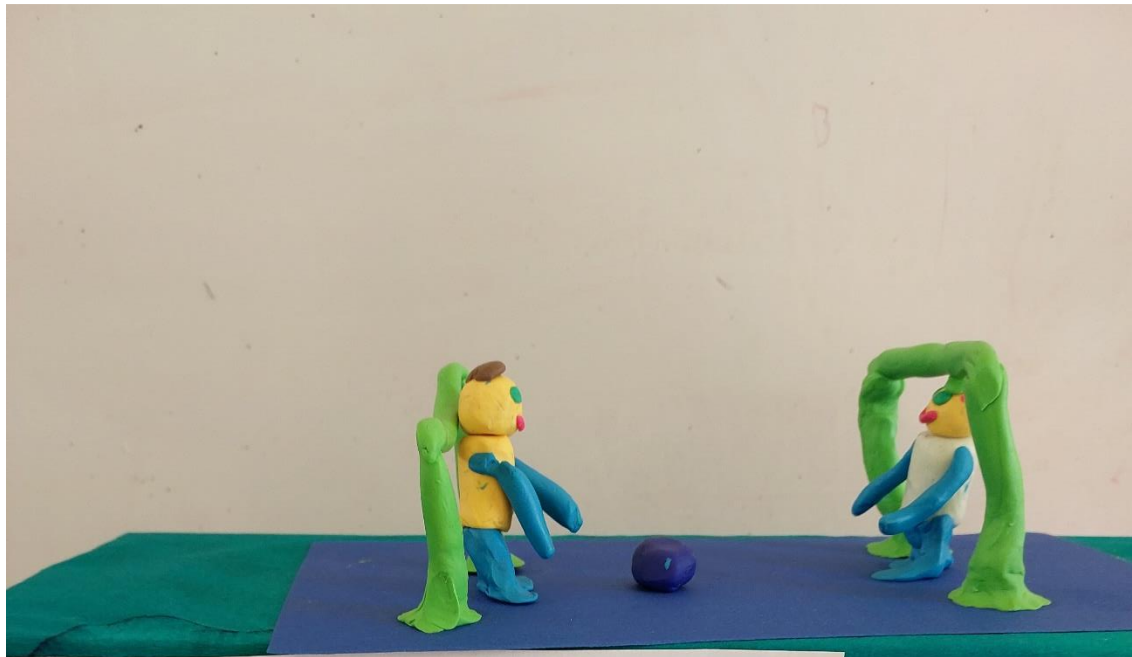
Σ. Ζ.

Εγώ κι ο αδελφός μου παίζουμε με την
μπέμπα μας. Φοράει πάντα και δεν
περπατάει. Δεν μιλάει, μόνο τρώει και
παίζει με τις μπάλες της. Εμείς της
κάνουμε γκριμάτσες κι αυτή μας
ακουμπάει κι εμείς κάνουμε ότι πέφτουμε
κάτω και πονάμε , κι αυτή γελάει.

N.P.

Το απόγευμα, όταν έχω τελειώσει τα μαθήματα- καμιά φορά δεν τα έχω τελειώσει αλλά δεν το λέω στον μπαμπά, μην το πείτε κι εσείς- εγώ και η γιαγιά μου πάμε στον ξάδερφό μου που είναι μεγαλύτερος, κατεβαίνουμε στην πλατεία και παίζουμε ποδόσφαιρο. Εγώ φέρνω την μπάλα και παίζουμε όλοι μαζί και με τα δύο άλλα μικρά μου ξαδερφάκια, που μένουν κοντά.

Παίζουμε πολλή ώρα και μετά όταν φεύγει η γιαγιά με παίρνει κι εμένα.

P.S.

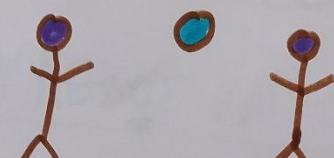

Η αδερφή μου είναι μεγάλη και πάει
σε σχολείο χειρικής. Εκεί και της αδερφής
μου, μας αρέσει το χιόνι. Όταν χιονίζει
κυτρίνουμε κάτω από το σπίτι και
παιδούμε χιονοπόλεμα κάποιες φορές
φτάνουμε χιονάνθρωπο κι η
μαμά μας λέει να
βγάλουμε μια φωτογραφία για
νέτο του χρόνου Ν.Χ.

ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ (ΛΙΜΕΡΙΚ)

Λίμερικ
ΕΙΝΑΙ Ο ΓΚΙΟΡΓΚΙ Ο ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ
ΚΑΛΟΣ ΠΟΥ ΑΛΛΟΥ ΔΕΝ ΕΙΔΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΤΟΣΟ ΚΑΛΟΣ ΟΜΩΣ ΜΑΛΩ-
ΝΟΥΜΕ ΣΥΝΕΧΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΑΓΑΠΗ ΕΧΟΥΜΕ
ΕΥΤΥΧΩΣ! ΕΙΝΑΙ Ο ΓΚΙΟΡΓΚΙ Ο ΔΙΚΟΣ ΜΟΥ
ΚΟΛΛΗΤΟΣ

Ήταν ένας αδελφός μόνος και μοναχικός.
Τότε ήρθε και ο άλλος που κι αυτός ήταν στωικός
και μεγάλος. Παιζανε μελάθανε όμως τότε
καταλάβαινε ότι μακριά δεν μπορούσαν και κοντά
πιο καλά κατάφερναν και ζούσαν.
Ο εαθένος αδελφός τότε για μόνος και
μοναχικός.

ΡΕΧΛΙΣ
ΟΤ2

ΛΙΜΕΡΙΚ

Είναι ένας αδερφός όμορφος και αγαπητός
Που όσο αγαπητός τόσο πιο διαφορετικός
Όμως τόσο παιχνιδιάρης
και όσο έχω ο σκανταλιάρης
Είναι ο ένας ο αδερφός ο αγαπητός

ΛΙΜΕΡΙΚ

Ήταν δύο αδέλφια αγαπητά
Που είναι άτακτα και ξεχωριστά
Όμως οι δρόμοι τους χωρίστηκαν
Και οι πύλες του Παραδείσου κρεμίστηκαν
Όμως τα αδέλφια βρέθηκαν και οι πύλες
Ενωθήκαν και ποτέ ξανά δεν κρεμίστηκαν

ΛΙΜΕΡΙΚ

Είναι ο Νάσαν ο αδερφός μου.

Στην σκιά πάντα μου ο καλός μου.

Όπως κι αν είμαστε ο ένας από τον άλλον μακριά.

Πάντα θα είναι στην καρδιά.

Η αγάπη δε χάνεται. Είναι ο αδελφός μου.

© Αδελάντερ Ανταρτσον

Λίμερικ

Είναι ένας κολλητός μου

Που είναι σαν αδελφός μου

Όμως σε άλλο σπίτι μετακόμισε

Και ότι τον ξέχασα νόμισε

Πάντα θα τον θυμάμαι είναι ο κολλητός μου

© Γκιόργκι Μικισβίλι

Είναι ο Σπύρος ο αδερφός μου
Που είναι σαν ο ήλιος του κόσμου
Όπως στη βροχή συνεψιάζει
και με έμένα το Μιχαήλ μοιάζει
στη χαρά μου και στη λύπη...
Ο Αδερφός μου

ΤΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ο ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΟΥ

Τοι αδέρφια
μα και εγώ

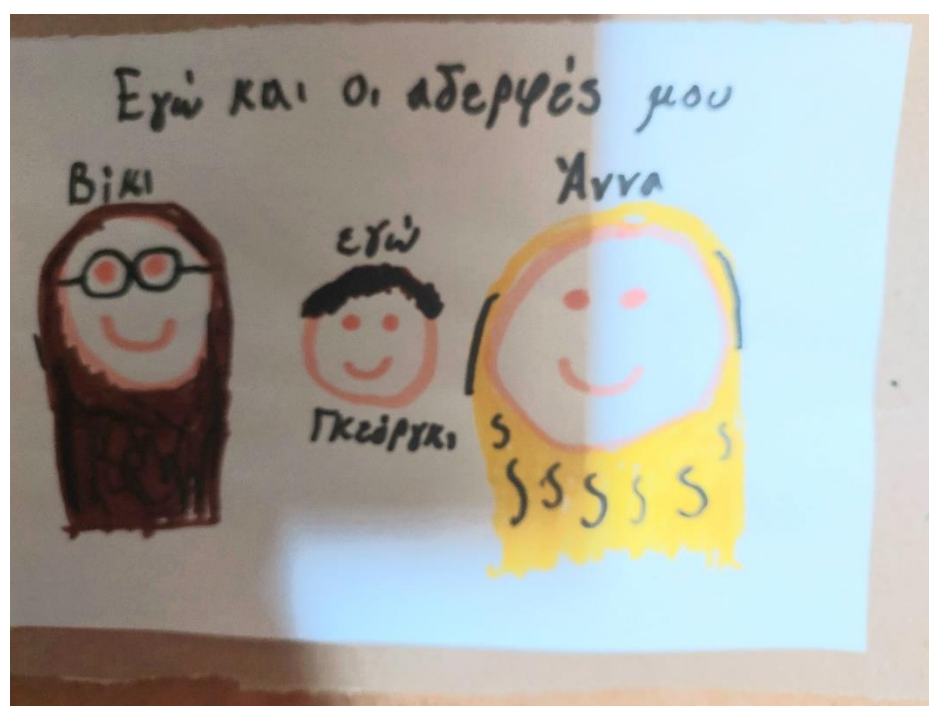
Κοσταντίνος

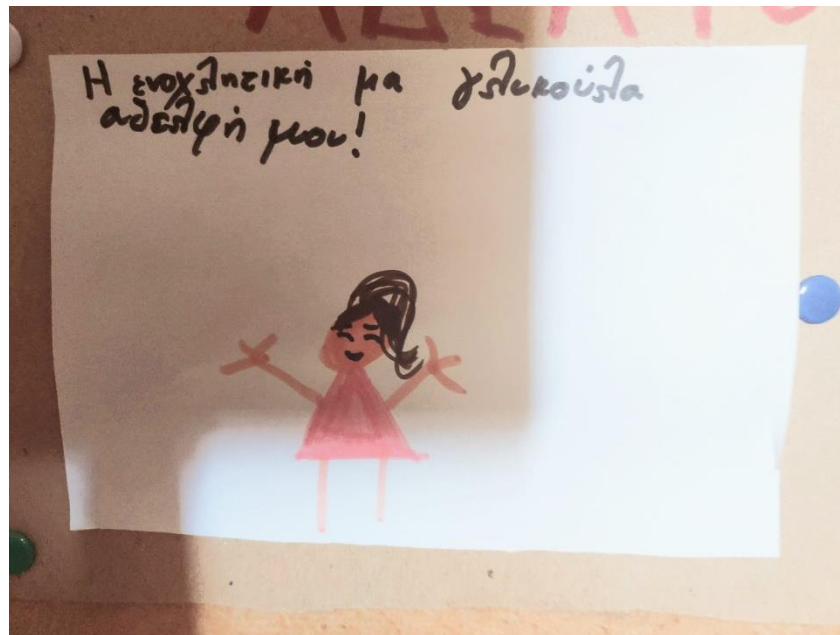
Εβελίνα

Αλέξ

Πάντα

Το ενθύμιο

